Rok III. Warszawa, 17 maja 1924 r. Nr. 19, 20.

JEŹDZIEC i HODOWCA

WARUNKI PRENUMERATY TYGODNIKA WRAZ Z DODATKAMI W PRZEDDZIEŃ WYŚCIGÓW, w Warszawie miesięcznie 2,500,000 mk.

Cena numeru 1,400,000 mk.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Warszawa, Krakowskie Przedmieście 32, telef. Nr. 220-25

Rachunek P. K. O. Nr. 6161.

Polowanie na głuszce w Nieświeżu.

Z powodu „orto-inbreedów Brzaska".

Pilnie czytając N-ry „Jeźdźca i Hodowcy" i zatrzymując swoją uwagę na trudnym temacie, obranym dla nienaukowego par excellence czasopisma przez autora, podpisującego sią pseudonimem „Brzask", nie mogę nie powinszować autorowi umiejętności naogół wywiązania się z niewdzięcznego zadania popularyzowania zdobyczy wiedzy teoretycznej i przytaczania przykładów, potwierdzających je z dziedziny hodowli koni i analizy rodowodów.

Jednak poczuwam się do obowiązku również zaznaczyć, iż w niektórych twierdzeniach swoich i chęci czasem zbyt prosto wytłomaczyć subtelne i zawiłe zjawiska dziedziczności. „Brzask" poszedł zadaleko, odchylając się zupełnie od powziętego prawdopodobnie zamiaru naukowego traktowania sprawy, t. j. od należytej ostrożności w kategoryczności wniosków i od ścisłości. Pomijam w zupełności tu proponowane obliczenie inbreed'ów przez „Brzaska", o czem też dużo dało by się powiedzieć, chociaż by dlatego, że po sprostowaniu wzoru współczynnika wsobności (inbreedingu), zalecanego przez Pearl'a, przez czeskiego zootechnika D-ra Kryzeneckiego *), mamy metodę obliczania o wiele i prostszą i prędszą. Chcę natomiast podkreślić niebezpieczeństwo wprost dla celów samego autora, kiedy on wprowadza zgoła mylne lub nieustalone pojęcia hodowlane, bez przytaczania dowodów pro i contra lub daje mylne przykłady z praktyki hodowlanej.

Mianowicie, w Nr. 15 i 16 „Jeźdźca i Hodowcy" na str. 119 autor śmiało sprowadza tak subtelne zjawisko jak wytwór dziedziczny okazu pewnego typu (dodatniego lub ujemnego) pod wpływem inbreed'u od tego, w „jakim miejscu rodowodu imiona tych samych przodków (powtarzających się), się znalazły i od tego, czy inbreed został zrobiony na ogiera czy też na klacz, lub wreszcie na rodzeństwo". Kto powiedział. A musi dalej mówić i B., otóż autor już na str. 120 zabiera jeszcze śmielej głos w sprawie większej według niego siły dziedziczności (w sensie przekazywania cech przodków) „w linji prostej idących, aniżeli cechy przodków w linjach bocznych". Dalej autor mówi jakby o czemś, nie podlegajacym krytyce, iż „*cechy gatunkowe przelewają się najsilniej z ojca na syna... i to prawo właśnie dziedziczenia w stopniu bardzo silnym cech, idących od przodków w linji prostej męskiej, sprawia, iż „orto-inbreed'y są z liczby innych inbreed'ów najsilniejsze*".

Aczkolwiek kwestja przekazywania cech w prostych i bocznych linjach niejednokrotnie była rozważana, nikt jeszcze do takiej pewności wniosków jak „Brzask" nie przyszedł, a o ile kto wypowiadał się kategorycznie, — bardzo prędko musiał się spotykać z również kategorycznym zaprzeczeniem, bo realnych bezsprzecznych danych, dotychczas nie posiadamy, a przecie tylko one są dla praktyków hodowców najwięcej przekonywające. Bynajmniej zaś nie są przekonywające — dane, przytaczane przez „Brzaska" w dowód jego zdania. Jak zobaczymy niżej, — te dane dowodzą wprost odwrotnej tezy.

W trudnym do popularnego zobrazowania zjawisku pewnego wpływu płci na siłę szkodliwości inbreed'u, autor, jak mi się zdaje, chciał, lecz niedopowiedział o zjawisku t. zw. sprzężonych pobudek dziedzicznych t. j. takich, kiedy cechy płci określonej występują zawsze razem z inną daną cechą (np. cechą brodatości u mężczyzny i t. p. drugorzędnemi płciowemi oznakami, również można przypuścić, że i cecha umaszczenia lub jakaś inna, w danym razie np. żywotności, jak to dowodzi „Brzask" też może być sprzężoną). Jak dowiedziono badaniami zjawisk zapłodnienia niektórych insektów pod mikroskopem, rzeczywiście można przypuszczać, iż zjawisko sprzężonych pobudek dziedzicznych zależy od sprzężonych również chromosomów, przechodzących z ustroju do ustroju dziedzicznego nierozerwalną parą. Robertson (słynny badacz dziedziczności ogiera St. Simona) mniema, iż może tu być zjawisko i przesączania się substancji w miejscach zetknięcia obok leżących chromosomów z jednego do drugiego, co nawet podobno było doświadczalnie stwierdzone. Gdyby więc pogląd „Brzaska" miał realne podstawy, musielibyśmy przypuszczać, iż cechy gatunkowe, jak to on powiada, są sprzężone z pobudkami płci męskiej, skąd już moglibyśmy za autorem, aczkolwiek bez dowodów, a w niejasnych zgoła zarysach przyjąć, że t. zw. orto-inbreed jest więcej zabójczym. Otóż rzeczywiście dla przekonania czytelników „Brzask", w dobrej zapewne wierze, powołuje się na znane niby wypadki w biologji, dowodzące o zabójczem działaniu takich inbreed'ów, gdyż połączenia odpowiednie pozostawały bezpłodnemi.

Mianowicie, czytamy (str. 120, kolumna 2) „*Mulica będąca owocem połączenia osła z klaczą nie da potomstwa, gdy ją z osłem połączą, orto inbreed da zaś, gdy ją pokryją ogierem, osło mulica zaś, powstała z połączenia ogiera z oślicą tylko z osłem dać może potomstwo.*"

Nie mówię już o sprzeczności pojęcia u samego autora orto-inbreedu, tu bowiem dla potomstwa mulicy oto-inbreed według autora daje potomstwo (jest dodatni) wtedy, kiedy według tegoż autora o 4 wiersze wyżej orto-inbreed miał być bezpłodnym. Może tu i proste nieporozumienie. Ale rzecz o wiele zgubniejsza dla całej budowy myśli autora: biologja jako całokształt stwierdzonych danych nauki przytaczanych wypadków przez Brzaska nie zna i, nawet wprost odwrotnie, — w biologji dowiedzione zostały całkiem inne wypadki, tak że niewątpliwie Brzask był wprowadzony w błąd przez jakiegoś autora i ewentualnie wprowadza w błąd i czytelników swoich, nie przytaczając innych autorów.

Mianowicie, zostało doświadczalnie udowodnionem, iż tak mulica jak i osło-mulica (ogier—oślica), aczkolwiek zapładniają się dość trudno, jednak mogą być zapłodnione i osłem i ogierem bez widocznej różnicy. Pomimo licznych przykładów w ogrodach zoologicznych, gdzie ten fakt został stwierdzony, mamy w „Jahrbuch f. wissenschaftl u. prackt. Tierzucht 1907 r. str. 52, specjalną pracę na ten temat

---

*) Ueber die Inzucht in Populationen und ueber eine methode zur Bestimmung ihres grades". „Studia Mendeliana". Brünn 1923.

(„Fruchtbare Maultiee"), gdzie, opierając się na praktyce hodowli mułów w Argientynie i bezpośrednich próbach, przytaczane są *przykłady potomstwa mulicy i po ogierze i po ośle*.

stej", może czasem dla niektórych cech dziedzicznych i mające rację bytu, musi jednak szukać innego wytłómaczenia.

Kończąc swoją notatkę, pragnął bym zaznaczyć, iż, reagując na ciekawe i tak pożądane prace analizowania ro-

Z toków w Nieświeżu. Kwiecień 1924.

W Ascanie Nowa widziałem bardzo liczne wypadki płodnych potomstw żubryc z żubrem i buhajem rok po roku.

A więc niema mowy o sprzężonych pobudkach dziedzicznych gatuku i cechy płci i cała teorja orto-inbreed'ów Brzaska i jego zapatrywanie na dziedziczność „w linji pro-

dowodów w naszej polskiej prasie fachowej, nie powoduję się bynajmniej względami polemiki dla polemiki, a szczerą chęcią odpowiednich wyjaśnień niezbędnych chyba dla samego autora w dalszych jego wnioskach i pracach genealogicznych, i dla jego czytelników. *R. Prawocheński.*

INBREEDY.

(Ciąg dalszy).

Drugim, co do siły, *inbreed'em*, biorąc pod uwagę rozstawienie, jest takie powtórzenie imion w rodowodzie, gdy z jednego pnia początek swój biorą: matka stadnika produktu, oraz ojciec klaczy, będącej matką produktu.

Nazwa dla tego rodzaju pokrewieństwa nasuwa się sama przez się. Jest to *inbreed* wewnętrzny, a więc: „*intra-inbreed*" (intra — wewnątrz), co ma zresztą już i wzór w „*intra-selekcji*" Wilhelma Roux.

Przykład:

ORVILLE.

Evelina				Beningbrough			
Termagant		Highflyer		kl.		King Fergus	
Cautatrice	Tantrum	Rachel	● Herod	Pyrrha	● Herod	Polly	Eclipse

Ze „zwycięzców", na *intra-inbreed* wyprodukowanych zostało: zwycięzców Derby—28, St. Leger'u—13, 2000 Gw. St—13, Oaks'u—23, 1000 Gw. St.—5; razem—82 ch.

Intra-inbreed mają:

W pokol. 2/3:

Azor (D.), Cadland (2., D), Flying Fox (2., D., L.), Sattrist (L.).

W pokol. 2/4:

Priam (D,), Quiz (L.), Bayardo (L.).

W pokol. 3/3:

Cardinal Beaufort (D.), Election (D), Pan (D.), Pope (D.), Bay Middleton (2., D), Orville (L.), William (L.), Ebor (L.), Ibrahim (2), Achmet (2).

Hippolita (O.), Portia (O.), Platina (O.), Pelisse (O.), Music (O.), Minuet (O.), Neva (O., 1), Lady Orford (1).

W pokol. 3/4;

Spread Eagle (D.), Blücher (D.), Sam (D.), Emilius (D.), The Merry Monarch (D.), Ruler (L.), Filho da Puta (L.), Elis (L.), Antar (2), Moslem (2), Merry Hampton (D.), Eleanor (D. O.), Pastille (2, O.), Teotum (O.), Gaella (O.), Briseis (O.), Oriana (O.), Landscape (O.), Zinc (O.), Hippia (O.), Mimi (O., 1), Glass Doll (O.), Hurricane (1).

W pokol. 3/5:

Smoleńsko (D., 2), Clearwell (2).

W pokol. 3/6:

George Frederick (D.).

W pokol. 4/4:

Sir Thomas (D.), Eager (D.), Phantom (D.), Octavius (D.), Surplice (D., L.), Spearmint (D.), Cwrw (2), Bothwell (2).

Faith (O.), Destiny (1).

W pokol. 4/5:

Middleton (D.), Dangerus (D.), Soothsayer (L.), St. Albans (L). Norman III (2).

Signorinetta (D. O.), Gulnare (O.), Pussy (O.), Gpuznee (O.).

W pokol, 5/5:

John Bull (D.).

Z liczby wybitniejszych stadników, *intra-inbreed* mają:

a) *incestowy:* Flying Fox, Priam, Bayardo.

b) *umiarkowany*: Election, Bay Middleton, Orville, Gohanna, Golumpus, Wanderer, Humprey Clinker, Phantom, Emilius; Spearmint, Pot-8-os, Weatherbit, Master Henry, Whitelock, Rosebery, Amphion, Partisan, Buzzard, Dollar, St. Albans, Smoleńsko, Soothsayer, Comus, Gladiator.

Z liczby klaczy:

a) *incestowy:* Manilla, Sanda.

b) *umiarkowany:* Lisette, Alice Hawthorn, Hybla, Pewett, Rebecca, Ghuznee...

c) *oddalony*: Rally, Absurdity.

Jak widzimy, *intra-inbreed* daje jednostkom nań wyprodukowanym wszechstronne zalety, w żadnym wypadku przytem nie dało się zauważyć, by działał on negatywnie, to znaczy — osłabiał: bądź zalety wyścigowe, bądź stadne.

O *intra-inbreed'zie* wiedza w stadjum dzisiejszem takie daje orzeczenie: Matka przekazuje córkom panującą w niej cechę żeńskości, dla równowagi zaś, jak gdyby — synów swych obdarza inną znów cechą, której córki nie otrzymują.

Pod względem cech poszczególnych synowie są bardziej do matek podobni, aniżeli córki; istnieje wiele prawdopodobieństwa iż pogląd taki ma realne podstawy. „Wiadomym jest, — pisze R. C. Punnet w swej pracy zatyt. „Mendelizm" powszechnie i oddawna fakt, że niewrażliwość na barwę zdarza się daleko częściej u mężczyzn, niż u kobiet; *wszyscy* synowie niewrażliwych matek — są jednak przytem na barwę niewrażliwi, mężczyźni zas heterozygotyczni, na barwę niewrażliwi, zachowują się wprost przeciwnie: nie przekazują bowiem tej cechy synom *zupełnie*".

Doświadczenie Morgana, dotyczące much „*Drosophila ampelophila*", Doncaster'a i Raynor'a — z motylami „*Abraxas*": „*grossulariata*" i „*lacticolor*", Bateson'a — z kurami jedwabistemi „*Brown Leghorn*" i „*Silky*", hypotezę silniejszego dziedziczenia pewnych cech—zależnie od płci, potwierdziły w zupełności.

Hypotezę tę uznawał i Bruce Lowe. Dowodzą jej prawdziwości powyżej przytoczone dane. To też stosowanie *intra inbreed'ów*, jako poparte przez naukę oraz przez praktyczne wyniki, — zdaje się być jak najbardziej celowe i wskazane. Uzasadnione.

Po za *inbreedami* „*orto*" i „*intra*", są jeszcze różne inne, szerzej lub bliżej rozstawione, wyliczać które — nie sposób.

Rzeczą nader ważną jest to, czy dany przodek powtarza się u jednego, czy też u obojga rodziców. Heterozy-

gota „Aa Bb“ zachowuje się, według najnowszych badań genetyków, odmiennie, w zależności od tego, czy powstała ze zlania się gamet: „*AB*×*ab*“, czy też: „*Ab*×*aB*“.

„Jeżeli heterozygota *AaBb* — piszą W. Bateson i R. C. Punnet w swej ostatniej rozprawie dotyczącej reduplikacji — została utworzona przez gamety „*AB*“ i „*ab*“ i jeżeli w tym wypadku pomiędzy A i B zachodzi *przeciąganie*, to pomiędzy temi samemi genami zachodzić będzie *odpychanie*, gdy wspomniana heterozygota powstanie ze zlania się gamet „*Ab*“ i „*aB*“.

Dlaczego tak się dzieje? — nie wiemy, Bateson powiada, że nie może tego sobie objaśnić. Z bacznego obserwowania zjawisk to tylko wywnioskować można, iż zjawisko przyciągania i odpychania się pomiędzy poszczególnemi genami jest bardzo blisko ze sobą spokrewnione.

Stosując prawa te do sprawy nas obchodzącej, rodzi się pytanie, czy klacz, lub ogiera, — wyprodukowanych na *inbreed*, na Stockwell'a, dajmy na to, to zn. iż mających te lub owe cechy Stockwell'owi właściwe w dozie podwójnej (albo inaczej mówiąc: powstałe przypuszczalnie, ze zlania się gamet: „Ab“ i „Ab“), — racjonalniej jest łączyć z ogierem, lub klaczą, krew Stockwell'a mających, czy też przeciwnie: nie posiadających tej krwi?

Dla objaśnienia tego ostatniego zagadnienia weźmy rodowód Sweetmeat'a:

SWEETMEAT.

Lollypop				Gladiator			
Belinda		Voltaire		Pauline		Partisan	
Wagtail	Blacklock	d. o. Phantom	Blacklock	Quadrille	Moses	Parasol	Walton

Na incestowy inbreed na Blacklock'a wyprodukowana Lollypop — została doprowadzona do Gladiator'a, krwi Blacklock'a nie posiadającego ani jednej kropli.

W ten sposób wyprodukowane jednostki odnaleźćby można z trudnością i jest ich zapewne niewiele w studbook'ach.

O wiele częściej spotkać się można z okazami, będącymi owocem *inbreed'ów* skombinowanych, które skuwają jakby łańcuchami rodowód.

Jest to sposób o wiele lepiej, o ile się zdaje, do celu prowadzący, skuteczniejszy.

A dzieje się to na zasadzie prawa, przez Beteson'a sformułowanego, iż: „*połączenia rodzicielskie genów wywołują intensywniejsze mnożenie się komórek*“.

Z takich *inbreed'ów* kombinowanych, łańcuchowych, najsilniejszym jest taki, gdy klacz, mająca najsilniejszy *inbreed* na danego przodka, została doprowadzona do ogiera, od tego samego przodka w linji prostej, męskiej, pochodzącego.

Kombinowany inbreed taki, mają pomiędzy wieloma innymi:

Waxy (na Bartlet's i Flying Childers'ów), Sir Hercules (na Eclipse'a), Sainfoin (Stockwell — Rataplan), Sterling Whalebone), Isonomy (I. Birdcatcher—Faugh-a Ballagh),

Przykład:

SAINFOIN.

Sanda								Springfield							
Sandal				Wenlock				Viridis				St. Albans			
Lady Evelyn		● Stockwell		Mineral		Lord Clifden		Maid of Palmyra		Marsyas		Bribery		● Stockwell	
Industry	Don John	Pocahontas	The Baron	Manganese	● Rataplan	The Slave	Newminster	Palmyra	Pyrrhus I	Malibran	Orlando	Splitvote	The Libel	Pocahontas	The Baron

Liverpool (Eclipse), Defence (Eclipse), Edmund (Eclipse), Emilius (Eclipse), Muley Moloch (Eclipse), Ladas (Touchstone), Petrarch (Whalebone), Vespasian (Whalebone — Whisker), Strathchnan (Whalebone — Whisker), Le Roi Soleil (Touchstone), Chattanooga (Whalebone—Web), Wellingtonia (Whalebone — Web), Phantom (Herod), Venison (Herod), Glaucus (Highflyer), The Nob (Highflyer), Sultan (Herod), Salvator (Selim), Sorcerer (Godolphin Barb), West Australian (Trumpator), Daniel O'Rourke (Pot-8-os), Cicero (Stockwell), Soothsayer (Godolphin Barb), Satirist (Buzzard), The Lambkin (Touchstone), Gladiateur (Whalebone — Whisker), Atlantic (Castrel — Selim), Paradox (I. Birdcatcher), Surefoot (I. Birdcatcher), Cotherstone (Eclipse).

Pewett (Bartlet's i Flying Childers'owie), Rosalind (Partner), Rally (Godolphin Barb), Y. Giantess (Partner), Cobbea (Partner), Medora (Herod), Orvill-filly (1812 r.), (King Fergus), Cobweb (Highflyer), Kite (1812 r.) (Herod), Decoy (Highflyer), Rebecca (Eclipse), Hester (Eclipse), Annette (King Fergus), Alice Hawthorn (Eclipse), Mowerina (1843 r.), (Eclipse), Queen Mary (Sir Peter), Mendicant (Eclipse), Ellen Horne (Eclipse), Kincsem (Whalebone), Isola Bella (Sir Hercules), Paraffin (Waxy), Shotover (Touchstone), Imperatrix (Godolphin Barb), Hannach (Whisker — Whalebone), Medora (Herod), Cyprian (Highflyer), Ghuznee (Herod), Canezou (Sorcerer).

Tego rodzaju inbreed kombinowany daje doskonałe wyniki również i wtedy, gdy się bierze pod uwagę nie matkę projektowanego, lub danego produktu, lecz: babkę, prababkę, pra-pra-babkę, a nawet i pra-pra-pra babkę.

Tak naprz. pra-pra-babką Persimmon'a, Diamond Jubilee, Florizel'a II (wszystkie po St. Simon'ie) — Tetterima, jest wyprodukowana na *inbreed* w pokol. $^3{}_4$-m na Blacklocka od którego St. Simon, jak wiadomo, się wywodzi.

Tak wielką sławą ciesząca się Absurdity, matka Black Jester'a (po Polymelus) i Jest (po Sundridge), jest córką Melton'a (po Master Kildare, po Lord Ronald, po *Stockwell*), a wnuczką Casuistry, mającej incest, w pokol. $^2/_3$-m na braci: *Rataplana* i *Stockwell'a*.

Kombinowany inbreed taki, przez babkę, pra-babkę i t. d., oprócz wyżej wspomnianych: Persimmon'a, Florizel'a II-go, Diamond Jubilee, Absurdity, Black Jester'a, — mają jeszcze, pomiędzy wieloma innemi: Chanticlleeer (na Partner'a), Ardrosan (na Herod'a), nasz Ruler (na Pot-8-os'a),

Phoenomenon (na Partner'a), Epirus (na Herod'a), Sea-Sick, Kisber (na Herod'a), Saunterer i Energy (na Waxy), Sterling (na Waxy), Galtee More (na Whalebone — Web), Lemberg (Stockwell — Rataplan), Sorcerer (Godolphin Barb), Sir Oliver i Salvator (Herod).

Drugim, co do siły, rodzajem inbreed'ów kombinowanych jest taki, gdy klacz pochodząca z krwi N. N., pokrywa się ogierem, wyprodukowanym na inbreed na tego samego N. N. protoplastę.

Przykład:

kl. FAITH.

Atalanta								Pacolet							
Lass of the Mill				Matchem				Whiteneck				Blank			
d. of.		Oroonoko		d. of.		Cade		d. of.		Crab		Little Hartley Mare		× Godolphin-Barb	
Miss Mekeless	Traveller	Miss Slamerkin	Crab	Brown Farawell	Partner	Roxana	× Godolphin Barb	d o. Conyers Arab	× Godolphin Barb	d. o. Basto	Alcocks Arabian	Flying Whigh	Bartlets Childers		

I ten rodzaj połączeń dał w hodowli koni pełnej krw: okazy wybitnej wartości tak na torze, jak i w stadzie, bez różnicy płci, że przytoczę tylko imiona tej sławy, co:

Whalebone, Whisker (na Godolphin Barb'a), Lord Lyon'a (na Whalebone — Web), Isonomy (na Whalebone), Lottery (na Eclipse'a), Sheet Anchor (na Eclipse'a), Liverpool (na Eclipse'a), Defence (na Herod'a), Consul (na Whalebone — Whisker), Orville (na Tartar'a), Master Henry (na Herod'a), Emilius (Herod), Plenipotentiary (Highflyer), Priam (Highflyer), Muley Moloch (Eclipse), Election (Tartar), Golumpus i Wanderes (Tartar), Catton (Herod), Mulatto (Eclipse), Whitelock (Tartar), Blacklock (Eclipse), Amphion (Touchstone), Camel (Herod), Lord Clifden (Trumpator), Bayardo (Voltigeur — Volley), Adventurer (Beningbrough), Camballo (Whalebone), Albert Victor i George Frederick (Whalebone — Whisker), Wellingtonia (Whalebone), Sir Peter (Flyings—Bartlets, Childers'owie), Gladiator (Eclipse), Pantaloon (Herod), Langar (Herod), Sultan (Herod), Glencoe (Eclipse), Bay Middleton (Highflyer), Trumpator (Partner), Humprey Clinker (Herod), Barcaldine (Whalebone — Whisker), John Bull (Bartlet's i Flying — Childers'owie), Orlando (Buzzard), Kettledrum (Whalebone—Web), Favonius (Whisker — Web — Whalebone), Cremorne (Whalebone—Wire), Doncaster (Whalebone — Web), Van Tromp (Gohanna), The Marquis (Whalebone — Web), Wildfowler (Rataplan—Stockwell), Tracery (Stockwell), ect. ect.

Achiavement (Whalebone — Web), Shotover (Camel), Signorinetta (Voltigeur), Blue Bonnet (Eclipse), Throstle (Touchstone), Marie Stuart (Selim — Castrel), Pretty Polly (Stockwell), Mimi (I. Birdcatcher), Airs and Graces (Newminster — Honeysuckle), Jest (Stockwell — Rataplan) Manilla (Flying i Bertlets — Childers'owie), Faith (Godolphin Barb), Termagant (Flying i Bartlets — Childers'owie), Prunella (Flying i Bartlets — Childers'owie), Lisette (Tartar), Rally (Partner), Penelope i Pawn (Partner), I. Giantes (Godolphin Barb), Drone-filly (Flying i Bartlets's — Childers'owie), Boadicea (Godolphin Barb), Web i Wire (Godolphin Barb), Medora (Herod), Trampoline (Eclipse), Banter (Eclipse), Rebecca (Eclipse), Annette (Eclipse), Martha Lynn (Highflyer), Extempore (Eclipse), Miami (Eclipse), Mineral (I. Birdcatcher), Isola Bella (Whalebone — Web), Kincsem (Whalebone), Distant Shore (Camel).

Z wyszczególnień powyższych, obejmujących wszystko niemal co było najsławniejszego tak na torze, jak i w stadzie, wypływa oczywisty i jaskrawo dla każdego bijący w oczy pewnik, że powyższe dwa rodzaje *inbreed'ów* kombinowanych są nader korzystne, potęgujące zarówno dzielność, jak i żywotność osobników w ten sposób wyprodukowanych.

To też hodowcy koni pełnej krwi powinniby może na tę stronę rodowodów zwracać jaknajbaczniejszą uwagę i dokładać wszelkich starań, by takie tylko robić połączenia, któreby dawały bądź pierwszy, bądź drugi rodzaj powyżej opisanych *inbreed'ów* kombinowanych.

Po za tymi dwoma, jest jeszcze wiele innych, bocznych *inbreed'ów* kombinowanych, opisywanie których jest, myślę, zbyteczne. Jest ich, przytem, zbyt wiele, a ich wpływ — o wiele już słabszy.

Są, wreszcie *inbreed'y*: podwójne, potrójne; a nawet poczwórne, tej samej, co do stopni pokrewieństwa siły.

Słynny, The Tetrarch, ma w pokol $^4/_4$ trzy boczne *inbreed'y* na Doncaster'a, na Speculum'a i na Rouge Rose.

Minoru wyprodukowany został na dwa *inbreed'y*, w pokoleniach $^3/_4$-m: na Sterling'a i na Hermit'a.

Cicero—aż na *cztery*; mianowicie w pokoleniach $^5/_5$-m, na: Stockwell'a, Newminster'a, Thormanby i Ellen Horne.

Najlepsze rezultaty *inbreed'ów* podwójnych, potrójnych i t. d., zauważyć można wtedy zwłaszcza, gdy do kombinacji wchodzi *inbreed* na klacz

Taki *inbreed* paraliżuje nawet zły skutek incestu, jak to zauważyć można w wypadku z *Paulowitz'em*, którego dziadem i pradziadem jest Highflyer, zaś babką i prababką—Termagant.

Taki inbreed *podwójny* na ogiera i klacz mają, pomiędzy wieloma innymi: Gladiator (Pot-8-os i Prunella), William the Third (Ion i Pacahontas), John O'Gaunt (The Flying Dutchman — Pacahontas.

Potrójny: Phantom — (Herod, Eclipse i Virago), The Nabob (Orville, Selim i Penelopa), Dollar (Catton, Orville i Orvillina).

Przy *inbreedach* podwójnych, potrójnych i t. d. najlepsze rezultaty osiągnąć można, gdy się łączy przeciwieństwa, tak naprz. Whitelock został wyprodukowany na potrójny *inbreed*, w pokol. $^8/_4$-m, na Eclipse'a, Herod'a i Matchem'a; Defence na: Herod'a, Highflyer'a i Eclipse'a; Sultan — na: Herod'a, Highflyer'a i Eclipse'a; Pantaloon — na Eclipse'a i Highflyer'a; Comus — na Herod'a i Snap'a; Newminster — na Trumpator'a i Beningbrough'a; Rabelais — na: Harkaway'a, Ion'a i Pacahontas; Prestige na Marignan'a (po Irish Birdcatcher) i Thormanby; Lord Lyon—na Whalebone'a i Selim'a; Donovan — na I. Birdcatcher'a i Bay Middleton'a...

(D. c. n.)

Brzask.

„Polska Księga Stadna Koni Arabskich".

Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych podpisał ogłoszone w Monitorze Nr. 108 poz. 306 roku 1924 rozporządzenie o podjęciu przez Zarząd Stadnin Państwowych wydawnictwa p. t. „Polska Księga Stadna Koni Arabskich", które w brzmieniu urzędowem podajemy in extenso.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA i DÓBR PAŃSTWOWYCH

z dnia 1 maja 1924 r.

w przedmiocie wydawnictwa urzędowego

p. t. „POLSKA KSIĘGA STADNA KONI ARABSKICH".

§ 1. Zarządza się wydawanie w Zarządzie Stadnin Państwowych „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich".

§ 2. Celem prowadzenia „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" jest ustalenie pochodzenia poszczególnych koni arabskich w Polsce oraz stopnia czystości ich krwi.

§ 3. „Polska Księga Stadna Koni Arabskich" będzie się dzieliła na trzy działy.

§ 4. Do działu I-go „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" mogą być zapisywane:

a) konie arabskie zapisane w księgach stadnych koni czystej krwi arabskiej we Francji i Anglji i posiadające odpowiednie zaświadczenia (certyfikaty),

b) konie arabskie importowane z innych krajów, których czystość pochodzenia uzna Komisja do spraw „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich".

c) do 31 grudnia 1925 r. konie, które Komisja do spraw Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich uzna za posiadające przynajmniej $^{63}/_{64}$ czystej krwi arabskiej, t. j. pochodzące od koni przez sześć pokoleń chowanych w czystości,

d) przychówek urodzony z rodziców zapisanych w dziale I-ym „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" oraz z klaczy zapisanych w dziale I-ym tej księgi i ogierów czystej krwi arabskiej.

e) przychówek od klaczy zapisanych w dziale II-im, jeśli klacze te posiadają przynajmniej $^{31}/_{32}$ lub $^{15}/_{16}$ czystej krwi arabskiej oraz jeżeli odpowiednio w jednym względnie w dwóch następnych pokoleniach z rzędu przychówek ten chowany był w czystości, t. j. pochodzi od ogierów czystej krwi arabskiej lub zapisanych w dziale I-ym „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich",

f) przychówek od klaczy zapisanych w dziale II-im „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich", o ile przez cztery pokolenia z rzędu był chowany w czystości, t. j. pochodzi od ogierów czystej krwi arabskiej lub zapisanych w dziale I ym tej księgi.

§ 5. Do działu II-go „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" mogą być zapisywane:

a) do 31 grudnia 1925 r. konie orjentalne, co do których Komisja do spraw Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich uzna, że posiadają conajmniej 75% czystej krwi arabskiej,

b) do 31 grudnia 1925 r. konie orjentalne importowane z krajów, w których są prowadzone właściwe księgi stadne, o ile posiadają odpowiednie zaświadczenia, stwierdzające conajmniej 75% czystości ich krwi arabskiej,

c) przychówek od rodziców zapisanych w dziale II-im „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich",

d) przychówek od klaczy zapisanych w dziale II-im „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" łączonych z ogierami czystej krwi arabskiej lub zapisanymi w dziale I-ym „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich", z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w punktach e) i f) § 4.

e) przychówek od klaczy zapisanych w dziale III-im „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich", o ile przez dwa pokolenia z rzędu był chowany w czystości t. j. pochodzi od ogierów czystej krwi arabskiej lub zapisanych w dziale I-ym „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich".

§ 6. Do działu III-go „Polskiej Księgi Stadnei Koni Arabskich" mogą być zapisywane:

a) do 31 grudnia 1925 r. konie orjentalne, co do których Komisja do spraw Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich uzna, że posiadają conajmniej 50% czystej krwi arabskiej.

b) do 31 grudnia 1925 r. konie orjentalne importowane z krajów, w których są prowadzone właściwe księgi stadne o ile posiadają odpowiednie zaświadczenia, stwierdzające conajmniej 50% czystości ich krwi arabskiej,

c) przychówek od rodziców zapisanych w dziale III-im „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich".

d) przychówek od klaczy zapisanych w dziale III „Polskiej Księdze Stadnej Koni Arabskich", łączonych z ogierami czystej krwi arabskiej lub zapisanymi w dziale I-ym i II-im tej księgi, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w punkcie e) § 5.

§ 7. Po 31 grudnia 1925 r. do „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" będzie mógł być zapisywany jedynie przychówek pochodzący od rodziców czystej krwi arabskiej lub zapisanych w jakimkolwiek dziale „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich".

§ 8. Przychówek urodzony z klaczy zapisanej w „Polskiej Księdze Stadnej Koni Arabskich" i połączonej z ogierem zapisanym w niższym, niżli klacz dziale „Polskiej Księgi Stadnych Koni Arabskich", może być zapisany jedynie w tym dziale w którym zapisany jest ogier.

§ 9. Jako miarodajne dowody pochodzenia będą uważane:

a) zaświadczenia (certyfikaty) francuskie i angielskie zopatrzone podpisem dyrektora lub redaktora odnośnych ksiąg stadnych, stwierdzające pochodzenie konia,

b) świadectwa, które Komisja do spraw „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" uzna za wiarygodne dowody, stwierdzające pochodzenie konia,

c) dla działu II-go i III-go do dnia 31 grudnia 1925 r. zeznania świadków i ekspertyzy, które Komisja do spraw „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" uzna za wiarygodne.

§ 10. Jeśli koń jest importowany, dowody pochodzenia muszą być stwierdzone podpisem dyrektora lub redaktora księgi stadnej koni krwi arabskiej tego kraju w którym koń się urodził.

O ile importowana jest klacz źrebna, takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, z którym klacz jest zaźrebiona.

§ 11. Każdy importowany koń krwi arabskiej może być zapisany do „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" tylko w ciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia przewiezienia go przez granicę polską.

§ 12. Każdy koń krwi arabskiej urodzony w Polsce winien być zgłoszony w celu wpisania do „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" przed 31 grudnia roku, w którym się urodził. Zgłoszenie wolne jest od opłaty stemplowej.

§ 13. Przy zgłoszeniu konia w celu wpisania do „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" winny być wyszczególnione: nazwa konia, płeć, maść (odmastki), odmiany, data i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, właściciel, hodowca i adres zgłaszającego.

Przy zgłoszeniu klaczy źrebnej winna być oprócz tego wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, z którym klacz jest źrebna oraz ścisła data ostatniego skoku.

§ 14. „Polska Księga Stadna Koni Arabskich" powinna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

a) koń bez nazwy nie może być wpisany do „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich",

b) jeśli do „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" wpisuje się konia, który otrzymał nazwę nadaną już innemu koniowi, otrzymuje obok nazwy numer porządkowy (II, III, IV i t. p.), w kolei otrzymanych zgłoszeń; numer ten jest obowiązujący dla konia przez całe życie; ta sama nazwa konia powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega numeracji,

c) wiek konia liczy się zawsze od 1 stycznia tego roku, w którym się koń urodził

d) jeśli przy zrzucaniu sierści zajdą pewne zmiany w maści lub odmianach konia powinny być one zgłoszone przed 31 grudnia roku następnego po urodzeniu konia,

e) maści uznane jako główne są: siwa, kasztanowata, gniada i kara; wszelkie inne określenia maści, jak to: bułana, biała, bura, skarogniada i t. p. powinny być w razie potrzeby podawane w odmianach; odmiany maści siwej są: szpakowata, stalowa, dereszowata, hreczkowata; odmiany maści kasztanowatej są: izabellowata, jasno-kasztanowata, złoto-kasztanowata, bura; konie kasztanowate mają grzywę i ogon koloru maści lub jaśniejsze; odmiany maści gniadej są: jasno-gniada, wiśniowo-gniada, złoto gniada, ciemno gniada, podźara; konie maści gniadej mają ogon i grzywę czarne; oprócz czterech maści głównych i ich odmian do odmastków zalicza się maść srokatą, tarantowatą, bułaną i myszatą; o ile maści główne, jako też odmastki, posiadają jabłkowitość należy wówczas używać terminu: maść gniada jabłkowita, bułana jabłkowita i t. p.

f) za odmiany konia uważane są: większe lub mniejsze ugrupowania białych włosów umieszczone na głowie lub kończynach konia; odmiany na głowie są: pęk białych włosów, gwiazdka, strzałka, łysina; odmiany na nogach są: białe włosy nad koroną, na pęcinie, na nadpęciu; kształt i rozmiar tych odmian z dokładnem wskazaniem miejsca, na którem się znajdują, winny być wymienione w zgłoszeniu; odmiany mogą być zaznaczone; siwizna na korpusie konia, w ogonie oraz białe lub ciemne plamy na szyi i kadłubie nie uważane za odmiany.

§ 15. Jako przychówek do „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich" mogą być wpisywane tylko:

a) konie urodzone w granicach Rzeczypospolitej Polskiej,

b) konie urodzone w miejscowościach, które przez Komisję do spraw Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich uznane będą pod względem hodowlanym za jednorodne z obszarem Rzeczypospolitej, o ile są urodzone z klaczy, które w chwili wyźrebienia należą do obywateli polskich.

Wymienione w punktach a) i b) konie mogą być uznane za polskie tylko wówczas, jeżeli do dnia 1 lipca roku następnego po urodzeniu nie opuszczą granic wymienionych wyżej obszarów.

§ 16. W celu sprawdzania dokumentów i danych, na których podstawie koń ma być wpisany do „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich", powołuje się stałą komisję w składzie określonym przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Regulamin czynności komisji wyda Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 17. Zarząd Stadnin Państwowych wydawać będzie należycie ostemplowane świadectwa, dotyczące wpisania koni do „Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich".

Prawo do wydawaniu takich świadectw należy wyłącznie do Zarządu Stadnin Państwowych.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
(—) *Janicki.*

Zarząd Stadnin Państwowych pragnąc temat opracować gruntownie i wszechstronnie rozpisał ankietę na pytania.

1) Ile pokoleń wystarcza do uznania konia arabskiego za czystej krwi?

2) Czy konie arabskie o dopływie krwi perskiej, tureckiej, karabachskiej i t. p. wschodniej można uważać za czystą krew?

3) Wobec braku ksiąg stadnych arabskich po za „Księgą Koni orjentalnych" wyd. przez Towarzystwo Gospodarskie we Lwowie — jakie dokumenty można uznać za miarodajne do określenia czystości krwi?

Ankietę rozesłano 10 instytucjom rolniczym, względnie fachowym, oraz 11 hodowcom koni arabskich. Oto ich wykaz.

INSTYTUCJE

1) Centralne Towarzystwo Rolnicze, Warszawa
2) Sekcja Chowu Koni przy Towarzystwie Gospod., Lwów.
3) Sekcja Chowu Koni przy Centralnym Towarzystwie Roln. Warszawa.
4) Centralny Związek Kółek Rolniczych, Warszawa.
5) Wielkopolska Izba Rolnicza, Poznań.
6) Pomorska Izba Rolnicza, Toruń.
7) Sekcja Chowu Koni przy L. T. R., Lublin.
8) Sekcja Chowu Koni przy B. T. R., Białystok.

9) Wojewódzki Związek Kółek Rolniczych, w Białymstoku.

10) Małopolskie Towarzystwo Rolnicze, Kraków.

HODOWCY

1) hr. S. Czacki — Poryck.
2) ks. W. Czartoryski — Pełkinie.
3) hr. W. Dzieduszycki — Jezupol.
4) hr. Dzieduszycki — Zarzecze.
5) W. Jelski Szumsko.
6) L Łoboś — Taurów.
7) hr. R. Potocki — Ożenin.
8) F. Raciborski — Spasów.
9) ks Sanguszko — Gumniska.
10) B. Ziętarski — Czaple.
11) F. Żmigrodzki — Borówek.

Odpowiedziało na ankietę 9 instytucji i 6 hodowców.

Odpowiedzi, szczególnie z Małopolski i Kongresówki były oparte na znawstwie przedmiotu i wszystkie podkreślały wielkie znaczenie wydawnictwa „Polska Księga Koni Arabskich" dla hodowli krajowej. Wielkopolskę i Pomorze koń orjentalny niewiele interesuje z natury rzeczy, jako nader mało tam rozpowszechniony — mimo to obie izby rolnicze przesłały odpowiedź na akietę.

Na pytanie pierwsze: Ile pokoleń wystarcza do uznania konia arabskiego za czystej krwi — odpowiedziano jak następuje:

Ilość hod. wzgl. inst.	Ilość pok.
3	Tylko po import. a. o.
1	8
5	6
3	5
1	4
2	3 — 5 4 — 6

Odpowiedzi na pytanie drugie. Czy konie arabskie o dopływie krwi perskiej, tureckiej, karabachskiej it. p. wschodnie można uznać za czystą krew? były podzielone, gdyż 8 zapytanych wypowiedziało się przeciw uznaniu, 7—za uznaniem.

Najbardziej wszakże rozbieżne odpowiedzi otrzymano na pytanie III.

Jakie dokumenty można uznać za miarodajne do określenia stopnia czystości krwi?

Za dokumenty takie proponowano uznać.

1) Świadectwa stad:

a) krajowych: Sławuta, Antoniny, Jarczowce, Jezupol, Jabłonów, Taurów, Pełkinie, Gumniska, Białacerkiew.

b) zagranicznych: Weil, Bobolna. Radowce, Pompadour, Streleck, Crabbet.

2) Rodowody, wystawione przez Stadniny Państwowe lub uznane stadniny prywatne i związki hodowlane.

3) Księgi Stadne: koni pół-krwi w królestwie Polskiem pod red. St. Wotowskiego,

„Księga Stadna Koni orjentalnych" wyd. przez Towarzystwo Gospodarskie we Lwowie, Zawodzkaja Kniga arabskich łoszadiej w Rosji.

4) Dokumenty uznane przez specjalną Komisję pod przewodnictwem delegata Zarządu Stadnin Państwowych, lub bez tego zastrzeżenia.

5 Zaprzysiężone zeznania świadków.

Na zasadzie powyższej ankiety i zgodnie z ostatniemi zdobyczami wiedzy — Zarząd Stadnin Państwowych uznał za niewłaściwe zakładanie Księgi koni czystej krwi arabskiej, natomiast koncepcja Księgi jest tak pomyślana, że jest to Księga arabów polskich, celem zaś jej jest możność niewątpliwego ustalenia pochodzenia koni arabskich w Polsce, oraz dążność do doprowadzenia tych koni do największej czystości krwi.

Księgę tę podzielono na trzy działy: 1-szy główny i dwa pomocnicze, które z czasem mają wygasnąć. Co do koni zgrupowanych w dziale I-ym to po pewnym czasie — można je będzie uznać za konie czystej krwi arabskiej, np. można tu postawić kryterjum 8 pokoleń czystej krwi, podobnie jak to czynią w Ameryce, gdzie zwierzęta chowane w czystości nawet tylko przez 6 pokoleń uważają jako standard.

Na razie po za końmi arabskiemi zapisanemi w Księgach stadnych angielskich i francuskich, oraz importowanemi — mają być do tego działu zapisane. zgodnie z większością głosów ankiety, konie, które posiadają najmniej, $^{63}/_{64}$ krwi arabskiej.

Dział II i III będą zawierały konie o niższym procencie krwi, względnie bez dowodów, których potomstwo stopniowo będzie przechodzić do działu I.

Kwalifikowanie koni powierzono Komisji do spraw „Polskiej Księgi Koni Arabskich", która jest organem decydującym bezapelacyjnie.

Wobec szeregu wątpliwości, jakie się będą nasuwały przy zapisach, powierzenie kwalifikowania przyjęć bezstronnej i fachowej Komisji wydaje się najbardziej rzeczowem i objektywnem załatwieniem sprawy.

Również Komisja ta będzie decydowała, zgodnie z wynikami ankiety, kwestję miarodajnych dowodów pochodzenia.

Powyższy projekt „Księgi Stadnej Koni Arabskich" był przyjęty in extenso przez Radę hodowców koni w dniu 7 grudnia 1923 r.

Termin zapisów ustalono do 31 grudnia 1925 r.

J. G.

KRONIKA.

KRAJOWA.

— **Sprawozdanie** z wyścigów konnych na torze wyścigowym w Ławicy obok Poznania, z dn. 4 maja 1924 r.

Początek o g. 3 pp.

Powietrze do południa zmienne, po południu pogoda.

1. **Wyścig płaski (żokiejski).** Dystans 2,100 mtr.
Nagroda: 1) koń — 10,500 mk.
2) „ — 3,000 „
3) „ — 1,500 „

Dla 4 l. i st. og. i kl. wszelkiego pochodzenia.

1) Theobald og. sk. 5 l. prezesa K. Żychlińskiego, 59 kg., j. Sulik

2) Diva kl. kaszt. 4 l. I. hr. Mielżyńskiego 56 kg., żokiej Kryśko.

3) Air Marshall og. sk. gn. 5 l. Jerzego Hulewicza, 63 kg., j. por. Peucker

4) Markobrunner og. gn. 4 l. Lehmann Nitshe, 63 kg. j. Józefiak.

Wygrane w 2'29'', dowolna ilość długości. Tot. zw. 360 zł. fr. 140 i 120 zł.

2. **Wyścig z płotami.** Dystans 2,100 mtr.
Nagroda: 1) koń — 15,000 mk.
2) „ — 3,500 „
3) „ — 1,500 „

Dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia które wyścigu nie wygrały.

1) Xalapa kl. gn. 4 l. rtm. Falewicza, 70 kg., j. mjr. Komorowski.

2) Madelon kl. siwa 4 l. I. hr. Mielżyńskiego, 70 kg., j. Jaworski.

Mimoza i Eros wyłamały.

Wygrane w 2 48'', dowolna ilość dług.

Tot. zw. 180 zł., fr. 100 i 100 zł.

3. **Wyścig płaski (żokiejski).** Dystans 1,600 mtr.
Nagroda: 1) koń — 15,000 mk.
2) „ — 3,500 „
3) „ — 1,500 „

Dla 3 l. i st, og. i kl. wszelkiego pochodzenia.

1) Hajdamak og. sk. gn. 3 l. I. hr. Mielżyńskiego, 55 kg. ż. Kryśko.

2) Innozeuz og. kasz. 5 l. prezesa K. Żychlińskiego, 60 kg., j. Sulik

3) Rayon d'or og. kaszt. 4 l. A. Z. Jaworskiego, 66$^1/_2$ kg., j. właściciel.

Wygrane w 1'49'' o pół głowy. Tot. zw. 280 zł., fr. 120 i 180 zł.

4. **Wyścig płaski.** Dystans 3,200 mtr.
Nagroda: 1) koń — 10,000 mk.
2) „ — 3,000 „
3) „ — 1,500 „

Dla 4 l. i st. koni pół krwi urodz. w Polsce.

1) Furstenberg og. sk. gn. 4 l. grona oficerów 17 p. uł., 72 kg., j. rtm Mieczkowski.

2) Łaska kl. gn. 6 l. 15 p. ułanów, 69 kg., j. por. Peucker.

3) Bajka kl. sk. gn. 4 l. por. Gzowskiego, 69 kg., j. por. Dobrowolski.

4) Mimoza kl. gn. 5 l. 15 p. uł., 69 kg., j. por. Siciński.

5) Zeltinger og. kaszt. 4 l. Lehmanna Nitsche, 69 kg., j. por. Antropow.

Wygr. 4'43'' dowolna ilość długości. Tot. zw. 180 zł., fr. 100 i 140 zł.

5. **Wyścig z przeszkodami.** Dystans 3,800 mtr.
Nagroda: 1) koń — 15,000 mk.
2) „ — 6,000 „
3) „ — 4,000 „

Dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia.

Żeton dla 1-go jeźdźca.

1) Aurelja kl kaszt. płn. hr. Potulickiego i rtm. Peretjatkowicza, 80 kg., j. por. Stokowski.

2) Genowefa kl. gn. st. płk. W. W. Łobaczewskiego, 74 kg., j. por. Kwieciński

3) Raptus wał. kaszt. 4 l. H. Pomernackiego, 72 kg., j. właśc.

Wygr. w 5'42'' o 3 dł. dowolnie. Tot. zw. 100 zł.

6. **Wyścig z przeszkodami Cross Country.** Dystans około 4,000 mtr.
Nagroda: 1) koń — 7,500 mk.
2) „ — 3,000 „
3) „ — 2 000 „

Dla 5 l. i st. koni należących do M.S.W.

Żetony dla 1-go i 2-go jeźdźca.

1) Kajus II wał. kaszt. st 17 p. uł., 78 kg., rtm. Mieczkowski.

2) Jatagan wał. kary st. 17 p. uł., 77 kg., j. rtm. Unrug,

3) Fantazja kl. kaszt. płn. 7 dyw. art. kon., 73 kg., j. por. Antropow.

Total. zw. 100 zł., fr. 140 i 220 zł.

— **Program** wyścigów konnych i konkursów w Grudziądzu dn. 15-26 sierpnia 1923 r.

Dzień 1-szy, Środa dn. 15/VIII. Wyścigi.

I. Bieg włościański. Płaski. Nagroda Pomorskiej Izby Rolniczej. 1-mu 100 tys. mk., 2-mu 60 tys. mk., 3-mu 30 tys. mk. Dla koni pom. gosp. poniżej 500 mg. Waga dowolna. Dystans ca 1000 mtr. Bez 4 koni u startu wyścig nie odbędzie się.

Stawki 3000 mk.

II. Bieg Ofic. Frekw C. S. K. Steeple-Chase 2 nagrody honorowe.

Dla oficerów frekw. obecnego kursu C. S. K. na koniach które nie wygrały 1-ej nagrody w biegach publicznych. Dystans 3200 mtr.

Stawki 5000 mk.

III. „Maiden“ bieg z płotami.

Nagrody: 1-mu 200 tys. mk., 2-mu 70 tys. mk., 3-mu 30 tys. mk., i nagroda honorowa dla jeźdźca zwycięzcy.

Dla koni które nigdy nie wygrały wyścigu z płotami lub przeszkodami. Dystans 2600 mtr.

Stawki 5000 mk.

IV. Steeple-Chase.

Nagroda I mu 250 tys. mk., 2-mu 100 tys. mk., 3-mu 50 tys. mk. i nagroda honorowa dla jeźdźca zwycięzcy. Dla wszystkich koni. Dystans ca 3200 mtr.

Stawki 5000 mk.

V. Point to Point.

I nagroda honorowa. Dystans ca 6000 mtr.

Stawki 3000 mk.

Dzień drugi Piątek dn. 17/VIII. Konkursy.

I. Jazda powozowa. Zaprzęg dowolny. Nagroda P. I. R. 1-mu 300 tys. mk., 2-mu 125 tys. mk., 3 mu 75 tys. mk. Konkurs jakościowy z uwzględnieniem szybkości na 30 klm Dla koni ur. na Pomorzu. Bez 5 powozów konkurs nie odbędzie się.

Stawki 10 tys. mk.

II. Jazda wzorowa. 3 nagrody honorowe. Dla wszystkich koni.

Stawki 3 tys. mk.

III. Konkurs A. (przeszkody niższe) 3 nagrody honorowe. Dla koni które nie wygrały I-ej nagrody na konkursach publicznych.

Stawki 3 tys. mk.

IV. Konkurs A. O puhar 4-go pułku ułanów dla oficerów, którzy ukończyli jakikolwiek kurs oficerskiej szkoły kawalerji w polsce. Konie szkolne wykluczone.

Stawki 2 tys. mk.

Dzień trzeci, Niedziela dn. 19/VIII. Wyścigi.

I. Bieg płaski. Nagroda Pomor. Zw. Hodowców konia pół-krwi szlachetnego.

1-mu 200 tys. mk., 2-mu 100 tys. mk., 3-mu 50 tys. mk. Dla koni pół-krwi, urodzonych na Pomorzu. Dyst. 1600 mtr. Bez 3 koni u startu wyścig nie odbędzie się.

Stawki 5 tys. mk.

II. Bieg z płotami.

Nagroda 1-mu 200 tys. mk., 2-mu 70 tys. mk., 3-mu 30 tys. mk. i nagroda honorowa dla jeźdźca zwycięzcy. Konie które w 23 r. wygrały wyścig z płotami lub przeszkodami 4 klg. nadwagi. Dystans 2800 mtr.

Stawki 5 tys. mk.

III. Wielki Steeple-Chase „Prezesa honorowego". Nagroda honorowa srebrna waza, 2 razy z rzędu do wygrania, nim przechodzi na własność i 1.000.000 mk.

1-mu 700 tys. mk, 2-mu 200 tys. mk., 3-mu 100 tys. mk. Dla wszystkich koni. Dystans 4800 mk.

Stawki 10 tys. mk.

IV. Steeple Chase dla oficerów frekwentantów na koniach C. S. K. 2 nagrody honorowe. Dystans 3200 mtr.

Stawki 3 tys. mk.

V. Bieg za mastrem. Dla frekwentantów kursu podchorążych C.S.K. 2 nagrody honorowe. Dystans ca 6000 mtr.

Dzień czwarty, Wtorek dn. 21/VIII. Konkursa.

I. „Military" 3 nagrody honorowe. Część pierwsza. Jazda wzorowa.

II. Konkurs B. (podwyższ.) 3 nagrody honorowe Dla wszystkich koni.

Stawki 4 tys. mk.

III. „Military". Część druga. Konkurs hippiczny (A).

Dzień piąty, Piątek dn. 24/VIII. Konkursy.

I. „Military". Część 3-cia i 4-ta. Bieg dystansowy i steeple-chase individual. Propozycje będą ogłoszone osobno.

II. Konkurs hippiczny dla oficerów, frekwentantów C. S. K. na koniach szkolnych.

III. Konkurs hippiczny dla frekwentantów kursu podchorążych C. S. K. na koniach szkolnych.

Dzień szósty, Niedziela dn. 26/VIII. Wyścigi.

I. Bieg płaski. Nagroda Pomor. Związ. Hodowców konia pół-krwi szlachetnego.

1-sza 200 tys. mk., 2-ga 100 tys. mk., 3-cia 50 tys. mk.

Dla ogierów pół-krwi urodzonych na Pomorzu (stadnin prywatnych i rządowych). Bez 3 ch koni u startu wyścig nie odbędzie się. Dystans 1600 mtr.

Stawki 5 tys. mk.

II. Bieg z płotami.

Nagroda 1-sza 250 tys. mk., 2-ga 100 tys. mk., 3-cia 50 tys. mk. i nagroda honorowa dla jeźdźca zwycięzcy. Dla wszystkich koni, Konie, które wygrały w obecnym meetingu 1-szą nagrodę 4 kg. nadwagi. Dystans ca 3200 mtr.

Stawki 5 tys. mk.

III. Steeple Chasse.

Nagroda 1-sza 250 tys. mk., 2-ga 100 tys. mk., 3-cia 50 tys. mk. i nagroda honorowa dla jeźdźca zwycięzcy. Dla wszystkich koni. Konie, które wygrały w obecnym meetingu 1-szą nagrodę 4 kg. nadwagi Dystans ca 4000 mtr.

Stawki 5 tys. mk.

IV. Bieg z płotami „Pocieszenia".

Nagroda 1-mu 200 tys. mk., 2 mu 70 tys. mk., 3-mu 30 tys. mk. Dla koni które w obecnym meetingu nie wygrały żadnej nagrody. Dystani 2600 mtr.

Stawki 3 tys. mtr.

V. Steeple-Chase „Pocieszenia".

Nagroda 1-sza 200 tys. mk., 2-ga 70 tys. mk., 3-cia 30 tys. mk. Dla koni, które na obecnym meetingu nie wygrały żadnej nagrody. Dystans 3200 mk.

Stawki 3 tys. mk.

VI. Bieg za mastrem.

1 nagroda honorowa. Dystans 4500 mtr.

Stawki 3 tys. mk.

Waga norm. we wyść. 74 kg Ulgi 4 l. 4 kg., 3 l. 8 kg. klacze 2 kg. konie pół-krwi, urodzone na Pomorzu, otrzymują pozatem we wszystkich biegach 5 kg. ulgi. Waga maksymalna 78 kg.

— **Program wyścigów Piotrkowskich w roku 1924.**

1. Bieg płaski. Nagroda dla 2 l. og. i kl. pół krwi krajowych. Waga 55 kg. klacze 2 kg. mniej. Dystans 800 mtr. Jadą jeźdźcy krajowi i chłopcy stajenni.

2. Bieg płaski. Nagroda dla 2 l. og, i kl. wszelkiego pochodzenia. Waga 57 kg. klacze i pół krew 2 kg mniej, zwycięzca biegu Nr. 1 + 2 kg. Dystans 800 mtr. Jadą jeźdźcy krajowi i chłopcy stajenni.

3. Bieg płaski. Nagroda dla 2 l. og. i kl. wszelkiego pochodzenia. Waga 57 kg., klacze i pół krew 2 kg. mniej, zwycięzca biegu Nr. 1 + 2 kg., zwycięzca biegu Nr. 2 niedopuszony. Dystans 1100 mtr. Jadą jeźdźcy krajowi i chłopcy stajenni.

4. Bieg płaski. Nagroda Towarzystwa dla 3 l. og. i kl. pół krwi krajowych. Waga 56 kg., klacze 2 mniej. Dystans 2400 mtr. Jadą jeźdźcy i chłopcy stajenni.

5. Bieg płaski. Nagroda Widzowa dla 3 i 4 l. og. i kl. pół krwi kraiowych. Waga 3 l. 52 kg., 4 l. 60 kg., klacze 2 kg. mniej. Dystans 2800 mtr. Jadą jeźdźcy i chłopcy stajenni.

6. Bieg płaski. Nagroda dla 3 l. i st. og. i kl. pół krwi krajowych. Waga 3 l. 52 kg., 4 l. 60 kg., st. 62 kg., klacze 2 kg. mniej, zwycięzcy w Nr. 4 i 5 + 2 kg. Dystans 2800 mtr. Jadą jeźdźcy i chłopcy stajenni.

7. Bieg płaski. Nagroda dla 3 l. i st. og. i kl. wszelkiego pochodzenia. Waga 3 l. 55 kg., 4 l. 62 kg., st. 63 kg., pół krew i klacze 2 kg. mniej które biegały w r. 1924 w Piotrkowie i nie wygrały I nagrody. Dystans 2000 mtr. Jadą jeżdzcy krajowi, chłopcy stajenni dopuszczeni.

8. Bieg płaski. Nagroda dla 3 l. i st. og. i kl. wszelkiego pochodzenia. Waga 3 l. 55 kg., 4 l. 62 kg., st. 63 kg. klacze i pół krew 2 kg. mniej. Konie które wygrały w r. 23 i 24 I nagrodę na torze warszawskim wykłuczone. Dystans 2400 mtr. Jadą panowie, panowie którzy wygrali na torze warszawskim 5 nagród wykluczeni.

9. Bieg płaski. Nagroda dla 3 l. i st. og. i kl. wszelkiego pochodzenia. Konie które wygrały w r. 23 i 24 I nagrodę w Warszawie wykluczone. Waga 3 l. 54 kg,, 4 l. 62 kg., st. 64 kg. Dystans 3200 mtr. Jadą panowie, jeźdźcy krajowi, chłopcy stajenni dopuszczeni.

10. Bieg z płotami. Nagroda dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia. Waga 4 l. 72 kg., 5 l. i st, 74 kg., klacze 2 kg. mniej, pół krwi 4 kg. mniej. Dystans 2400 mtr. Jadą panowie.

11. Bieg z płotami. Nagroda dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia. Waga jak w Nr. 10. Dystans 3200 mtr. Jadą jeźdźcy krajowi i chłopcy stajenni.

12. Bieg z płotami. Nagroda dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia. Waga jak w Nr. 10. Dystans 3600 mtr. Jadą panowie.

Zwycięzcy biegów płaskich, płotowych i przeszkodowych w Warszawie w r. 23 i 24 wykluczeni.

13. Bieg z płotami. Nagroda dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia. Waga jak w Nr. 10. Dystans 3200 mtr. Jadą panowie.

Ograniczenia jak w Nr, 12 i zwycięzcy biegów płotowych i przeszkodowych w Piotrkowie w roko 1924 wykluczeni.

14. Steeple-Chase. Nagroda dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia. Waga jak w Nr. 10. Dystans 3200 mtr. Jadą panowie.

15. Steeple-Chase. Nagroda dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia. Waga jak w Nr. 10. Dystans 4000 mtr. Jadą panowie.

Zwycięzcy biegów płotowych i przeszkodowych na torze oficjalnym w 1924 r. + 3 kg, zwycięzcy w Nr. 14 i 16 wykluczeni.

16. Steeple-Chase. Nagroda dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia. Waga jak w Nr. 10. Dystans 4800 mtr. Jadą panowie.

Zwycięzcy biegów płotowych i przeszkodowych na torze oficjalnym w 1924 r. + 3 kg.

17. Cross Country. Nagroda dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia Waga 75 kg., pół krew 4 kg. mniej, klacze 2 kg. mniej. Dystans 8000 mtr. Jadą panowie.

18. Bieg myśliwski. Nagroda dla 4 l. i st. koni wszelkiego pochodzenia. Waga własna. Jadą panowie.

19. Steeple-Chase wojskowy. Nagroda dla 5 l. i st. koni pół krwi stanowiących własność M. S. W. Waga 5 let. 72 kg., klacze 2 kg. mniej. Dystans 3200 mtr. Jadą panowie oficerowie.

Konie które na oficjalnym torze wygrały I nagrodę + 3 kg. Zwycięzcy biegów Nr 20, 21 wykluczenr.

20. Steeple Chase wojskowy. Nagroda dla 5 l i st. koni pół krwi stanowiących własność M. S, W, Waga: 5 l. i st. 72 kg., klacze 2 kg. mniej. Dystans 4000 mtr. Jadą panowie oficerowie.

21. Steeple-Chase wojskowy. Nagroda dla 5 l. i st. koni stanowiących własność M. S. W. Waga jak w Nr. 20. Dystans 4000 mtr. Jadą panowie oficerowie.

Konie, które na oficjalnym torze wygrały I nagrodę + 3 kg.

Konkursy.

I. Bieg myśliwski, 12 przeszkód: wys. 1,10, szer. 3,50, dla koni, które dotychczas w żadnych konkursach organizowanych przez Towarzystwa notowane w T. Z. H. K. w Polsce nie wygrały I lub II nagrody.

Przy równych punktach rozstrzyga czas.

II. Bieg myśliwski, 16 przeszkód: wys. 1,20, szer. 3,50, konie, które wygrały I lub II nagrody w konkursach organizowanych przez Klub Jazdy w Warszawie i na torach zagranicznych skaczą cztery przeszkody podwyższone na 1,30 mtr.

Konie uczestnicy Olympiady wykluczone.

Przy równych punktach rozstrzyga czas.

— **Propozycje** Konkursów hippicznych, urządzonych przez Koło sportowe VI Brygady Jazdy we Lwowie na torze 14 p. uł. (Koszary 14 p. uł. na Jałowcu) w dniach 5, 7, 8 i 10 lipca 1923 r.

Dzień I, 5 lipca 1923 r.

1. Konkurs zwyczajny dla Panów — dla koni 4 letnich i starszych wszystkich krajów i wszelkiego pochodzenia, które nigdy na torach publicznych żadnych nagród nie wygrały. 10 przeszkód nie wyższych jak 110 cm. i nie szerszych jak 300 cm. Wpisowe 10.000 mk. 4 nagrody łącznej wartości 600.000 mk.

2. Bieg myśliwski dla Panów za Mastrem — dla koni 4 letnich i starszych wszystkich krajów i wszelkiego pochodzenia. Dystans około 4.000 m. Wpisowe 10.000 mk. 3 nagrody łącznej wartości 500.000 mk.

3. Bieg myśliwski za Mastrem dla Podoficerów. Dystans około 4.000 m. Jechać może nie więcej jak 4 na każden Oddział IV Brygady Jazdy. 3 nagrody łącznej wartości 200.000 mk.

4. Konkurs zwyczajny dla Podoficerów 10 przeszkód nie wyższych jak 100 cm. i nie szerszych jak 250 cm, 3 nagrody łącznej wartości 200,000 mk. Udział w Konkursie brać mogą tylko zwycięscy w Konkursach pułkowych, nie więcej jak 5 na każdy Oddział IV Brygady Jazdy.

Dzień II, 7 lipca 1923 r.

1. Popis władania białą bronią dla Podoficerów ułanów i kanonierów IV Brygady Jazdy. 4 nagrody łącznej wartości 200.000 mk.

2. „Karuzel" — Popisowa jazda maneżowa szeregowych oddziałami po 15 jeźdźców z każdego Oddziału VI Brygady Jazdy o mistrzostwo pułku.

3. Woltyżerka — popisy na woltyżerskim siodle bez broni, po 6-ciu szeregowych z każdego Oddziału VI Brygady Jazdy.

4. Konkurs parami — dla koni 4 letnich i starszych wszystkich krajów i wszelkiego pochodzenia. Jeździć może 2 panów, 2 panie albo pan z panią. 8 przeszkód nie wyższych jak 100 cm. i nie szerszych jak 200 cm. Wpisowe 10.000 mk. 2 nagrody honorowe.

Dzień III, 8 lipca 1923 r.

1. Konkurs myśliwski dla Panów — dla koni 4 letnich i starszych wszystkich krajów i wszelkiego pochodzenia, które żadnych pierwszych nagród na torach publicznych nie wygrały. 12 przeszkód nie wyższych jak 110 cm. i nie szerszych jak 300 cm. Czas maksymalny podany będzie dodatkowo. Wpisowe 15.000 mk. 3 nagrody łącznej wartości 600.000 mk.

2. Bieg myśliwski dla Panów — dla koni 4 letnich i starszych, wszystkich krajów i wszelkiego pochodzenia. Dystans około 5.000 m. Wpisowe 10.000 mk. 3 nagrody łącznej wartości 500.000 mk,

3. Bieg myśliwski dla Pań za Mastrem — dla koni 4 letnich i starszych wszystkich krajów i wszelkiego pochodzenia. Dystans około 3.000 m. Wpisowe 10.000 mk. 3 nagrody honorowe.

Dzień IV, 10 lipca 1923 r.

1. Konkurs myśliwski internacjonalny dla Panów — dla koni 4 letnich i starszych wszystkich krajów i wszelkiego pochodzenia. 14 przeszkód nie wyższych jak 120 cm. i nie szerszych jak 350 cm. Czas maksymalny podany będzie dodatkowo. Wpisowe 20.000 mk. 3 nagrody łącznej wartości 1.000.000 mk.

2. Bieg myśliwski dla Podoficerów za Mastrem. Dystans około 4.000 m. 3 nagrody łącznej wartości 200.000 marek.

3. Konkurs zwyczajny dla Pań — dla koni 4 letnich i starszych wszystkich krajów i wszelkiego pochodzenia. 8 przeszkód nie wyższych jak 100 cm. i nie szerszych jak 200 cm. Wpisowe 10.000 mk. 3 nagrody honorowie.

Ogólne prawidła.

1. Obowiązującym jest regulamin ogólnych przepisów Warszawskiego Klubu Jazdy i Towarzystwa Zach. Chowu Koni w Warszawie.

2. Udział w Konkursach i Biegach myśliwskich mogą brać tylko oficerowie Armji Polskiej i członkowie Polskich Tow. Wyścigowych jako też członkowie Koła Sportowego VI Brygady Jazdy.

3. Zapisy do poszczególnych punktów załączonych propozycji zamykają się dnia 25 czerwca 1924 r. w Sekretarjacie Koła Sportowego VI Brygady Jazdy, Lwów, Łyczakowska 103, Koszary Kawalerji, Mianowania na miejscu za podwójnym wpisowym.

4, Właściciel lub jego pełnomocnik, zgłaszający konia do Konkursu, jest odpowiedzialny za prawdziwość i ścisłość podawanych dat.

5. W zgłoszeniu powinny być podane: a) Imię i nazwisko właściciela konia lub zgłaszającego, b) Imię i nazwisko jeźdźca, c) Nazwa, wiek, płeć i maść konia. Konie 6 letnie i starsze podawać jako pełnoletnie. (Pochodzenie konia może być niewiadome).

6. Wpisowe musi być dołączone w pełnej wysokości równocześnie ze zgłoszeniem konia. Zgłoszenia pocztą lub telegraficznie będą ważne, o ile nadejdą do sekretarjatu Koła do dnia 25 czerwca b. r. Wpisowe w tym ostatnim wypadku przekazać do Banku Ziemian Lwów, Kopernika 4, na rachunek bieżący Skarbnika Por. Świeykowskiego Stefana.

7. Zgłoszenia nie czyniące zadość powyższym wymaganiom nie będą uwzględnione.

8. Zwraca się uwagę, że Jury przed wyjazdem konia na tor konkursowy przeglądać będzie wygląd konia i jego toaletę.

9. Komitet zastrzega sobie prawo poczynienia zmian poszczególnych punktów niniejszych propozycji.

Bliższe szczegóły podane będą w programie.

— **Program** Konkursów Hippicznych Koła Sportowego Kujawsko-Mazowieckiego w Ciechocinku.

Dzień 1-szy dnia 21 czerwca, początek o godz. 2 ej po poł.

1. Konkurs zwyczajny 10 przeszkód z takietami wys. 1,10 m., szer do 3 m. dla koni, które nie wygrały jednej pierwszej lub dwóch drugich nagród na torach Stowarzyszonych Towarzystw lub jakiejkolwiek nagrody na torach stołecznych i zagranicznych. Jeźdzcy tylko cywilni.

Nagroda 400.000 mk. I-szy koń 55%, II-gi 30%, III-ci 15% i żetony.

2. Konkurs zwyczajny 12 przeszkód z takietami wys. 1,25 m, szer. do 4 m.

Nagroda 800,000 mk. I-szy koń 55%, II-gi 30%, III ci 15% i żetony.

3. Bieg myśliwski za mastrem Dystans około 7000 m. dla koni wszelkingo pochodzenia i wieku, waga dowolna.

Nagroda 400,000 mk. I-szy koń 55%, II-gi 30%, III-ci 15% i żetony.

Dzień II-gi dnia 22 czerwca o godz. 2-ej po poł.

Konkurs myśliwski 16 przeszkód sztucznych i naturalnych wys. do 120 m. szer. 3,50. W razie równej ilości stopni rozstrzyga czas.

Nagroda 800,000 mk. I-szy koń 55%. II-gi 30%, III-ci 15% i żetony.

2. Konkurs pocieszenia 10 przeszkód z takietami wys. do 1,10 m. szer. do 3 m. dla koni, które nie wygrały I-szej drugiej lub trzeciej nagrody w dniu 21 i 22 czerwca.

Nagroda 400,000 mk. I-szy koń 55%, II-gi 30%, III-ci 15% i żetony.

3. Konkurs zwyczajny 10 przeszkód z takietami wys. do 1 m. szer. do 3 m. dla koni bez ograniczeń. Jeźdźcy służba stajenna za wykluczeniem znajdujących się w czynnej służbie wojskowej nagroda 200,000 mk.

Zarząd Koła Sportowego Kujawsko-Mazowieckiego zastrzega sobie prawo zastosowania mnożnika do preliminowanych nagród.

Normy czasu w konkursach ogłoszone będą pierwszego dnia konkursów:

Zapisy do wszystkich konkursów zamykają się w Sekretarjacie Koła Sportowego Kujawsko-Mazowieckiego Włocławek — Hotel „Victoria" (Związek Ziemian) do dn 1924 r. godz. po południu.

W zapisie winny być podane a) imię i nazwisko właściciela konia b) nazwa konia, wiek, płeć i maść, oraz winny być dołączone stawki w pełnej wysokości. Zapis, który nie uczyni zadość powyższych wymaganiom, nie może być przyjętym, a nie stosowanie się do przepisów pociąga za sobą dyskwalifikację konia i jeźdźca.

Obowiązuje Regulamin Klubu Jazdy w Warszawie

— **O przyjmowaniu ochotników kowali do wojska.**

W związku z odezwą M. S. Wojsk. Dep. I. ogłoszoną w Polsce Zbrojnej w dniu 6 lutego b. r. Nr. 36 odnośnie zaciągu ochotników przy dorocznym poborze w 1924 r. M. S. Wojsk. Dep. II podaje do wiadomości co następuje:

Ochotnicy kowale z 2-letnią praktyką, umiejący czytać i pisać, po wyszkoleniu rekruckiem odsyłani będą do wojskowych szkół kucia koni (przy kadrach Okręgowych Szpitali Koni), po ukończeniu których pozostały czas służby ochotniczej będą pełnić w oddziałach wojskowych jako podkuwacze.

Ochotnicy kowale, którzy po ukończeniu szkoły kucia przy Kadrach Okręgowych Szpitali Koni zgłoszą życzenie oraz otrzymają dobrą kwalifikację, mogą być odesłani w drugim roku służby, w miarę istnienia wolnych miejsc do Centralnej Wojskowej Szkoły Podkowniczej.

Czas służby ochotniczej zalicza się za czas służby obowiązkowej.

Zgodnie ze statutem Centralnej Wojskowej Szkoły Podkowniczej (Dz. R. 42/22 r.) — kończący ją mogą być przyjęci do wojska jako zawodowi majstrzy podkuwacze, w myśl ogólnych przepisów, dotyczących majstrów wojskowych.

Ochotnicy kowale mogą zgłaszać się we właściwych Powiatowych Komendach Uzupełnień do dnia 1 czerwca r. b.

— **Albula** ogier stadny po Lorlot i Airdrie, stanowiący własność p. Steinmayera został zapisany do Polskiej Księgi Stadnej i potomstwo jego, urodzone w Polsce, ma wszystkie prawa koni krajowych.

ZAGRANICZNA.

Zwycięzca „2000 Gwinei".

DIOPHON

Donnetta 2								Grand Parade 5							
Rinovata				Donovan 7				Grand Geraldine				Orby			
Traviata		Wenlock 4		Mowerina		Galopin 3		Grand Marnier		Desmond 16		Rhoda B		Orme 11	
The White Lady	Cremorne 2	Mineral	Lord Clifden 2	Stochings	Scot'h Chief 12	Flying Duchess	Vedette 19	Daughter of	Friar's Balsam 2	L'Abbesse de Jouarre	St. Simon 11	Margerine	Hanover 15	Angelica	Ormonde 16

Zwycięzczyni „1000 Gwinei".

PLACK.

Groat 11								Hurry On 2							
Sixpenny				Junior 19				Tout Suite				Marcovil 12			
Monrem		William the Third 2		Scylla		Symington 20		Star		Sainfoin 2		Lady Villikins		Marco 3	
Kermesse	Ladas 1	Gravity	Saint Simon 11	Sirenia	Eager 1	Siphonia	Ayrshire 8	Meteor	Thurio 2	Sanda	Springfield 12	Dinah	Hagioscope 23	Novitiate	Barcaldine

DZIAŁ MYŚLIWSKI.

Dublet do głuszców.

Czuję się w obowiązku podzielić się z kolegami myśliwymi ciekawym faktem z polowania na toku który wydarzył mi się w tym roku dnia 15 kwietnia w ordynacji Nieświezkiej na toku Chorożone.

Wyszedłem z obozowiska z gajowym na miejsce oddalone najwyżej o trzysta kroków dosyć wcześnie; doszedłszy do błota zaczęliśmy słuchać. Głuszce zaczęły się odzywać tego dnia nadzwyczaj późno przed samą trzecią. Jeden bliżej zaczął śpiewać dobrze, więc po bardzo ciężkim terenie, gdyż błoto gęste przytrzymywało nogę do kolana, zacząłem zbliżać się po jednym kroku do śpiewaka; gdym przeskoczył w ten sposób ze 20 pieśni, głuszec spadł na ziemię i grał dalej na ziemi. Po kilku minutach słyszę łopotanie i widzę w półmroku głuszca, który przyleciał i siada w odległości pięćdziesięciu kroków po mojej prawej ręce, wtedy pierwszy głuszec do którego skakałem, podrywa się i siada na lewo ode mnie o kroków piętnaście, oba zaczynają śpiewać na dobre. Zamajaczył przede mną widok dubletu do śpiewających głuszców. Jakoteż w pieśń dalszego zwróciłem się szybko do bliższego i z jednej lufy strzeliwszy do niego, w tej samej pieśni z drugiej lufy strzeliłem do drugiego. Było to 10 minut po trzeciej, o w pół do czwartej byłem w obozie, gdzie zebrana straż leśna, słysząc szybkie dwa strzały przekonana była, że to pudło z poprawką, tymczasem gajowy przynosi 2 głuszce; jeden bardzo piękny okaz wagi 12$^{1}/_{2}$ funta, drugi trochę mniejszy 11 funtów.

Podziw gajowych, którzy od dziesiątków lat przyzwyczajeni do ogromnej ilości głuszców, gdzie strzelanie do kilku jednego ranka nie jest rzadkością, dał mi jeszcze więcej okazji ocenić rzadkość mego szczęścia.

Z innych epizodów na tegorocznych tokach muszę wspomnieć o jednym głuszcu, który, skończywszy śpiew opuścił się na ziemię i absolutnie przestał tokować, zaryzykowałem zawabienia gdakaniem i głuszec na nowo wzniósł się na drzewo i zaśpiewał około 15 pieśni, dając możność podskoczenia i strzału. Wogóle stan głuszców od przeszłego roku na tych samych tokach poprawił się o mniej więcej 40 — 50%. Na nieszczęście miałem bardzo mało czasu i nie mogłem wykorzystać tych królewskich łowów. Po czterech rankach, mając 5 głuszców, musiałem wyjeżdżać z żalem.

Ciągi słonek natomiast w tym roku bardzo słabe, w miejscach gdzie w przeszłym roku strzelano wieczorem do 6 i więcej słonek, w tym roku przelatywała jedna lub dwie.

Wyjeżdżając z Nieświeża, zostawiłem kolegów na dalszych łowach i tego dnia sztreka wynosiła 18 głuszczów, po za tem strzelano także do kilku. Jeszcze i w tym miejscu dziękuję serdecznie gospodarzowi za wielką ucztę myśliwską, na którą rokrocznie mnie zaprasza.

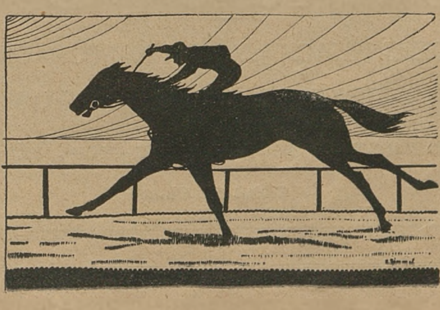
Z Toków głuszcowych w Nieświeżu 1924 r.

Hieronim ks. Lubomirski.

KRONIKA MYŚLIWSKA.

— **W Nieświeżu** u ks. Albrechta Radziwiłła w końcu kwietnia odbyło się polowanie na głuszce, w którem uczestniczyli: hr. Teresa Potocka, Hieronim ks. Lubomirski, Andrzej hr. Morstin, Jan hr. Morstin, Olgierd Slizień i Andrzej Lasocki.

Zabito 21 głuszców, w czem Hieronim ks. Lubomirski zabił dubletem 2 głuszce.

KOMUNIKATY.

WYKAZ

ogierów i klaczy według ras w Pańtw. Stadninie Koni w Janowie 1923 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE		RASA: angielska pełna (k)	angielska pół (r)	arabska czysta (e)	arabska pół (w)	anglo-arab.	huculska	RAZEM
	a) OGIERY:							
Zmiany w ogierach czołowych	Ilość ogierów w dniu 1/I 1923 r.	5		2			1	8
	nabyto	1		1				2
	Razem	6		3			1	10
	wliczono do stad ogierów . .	1		2				3
	W dn. 31/XII 1923 r. Razem pozostaje	5		1			1	7
	b) KLACZE:							
Przybyło wskutek	Ilość klaczy w dniu 1/I 1923 r.	30	15	14	31	1	4	95
	nabycia			1	1			2
	Zaliczenia młodzieży w poczet matek		4	1	1		2	8
	Przydziału z Państ. Źrebięciarni			1			1	2
	Razem	30	19	17	33	1	7	5
Ubyło wskutek	wybrakowania	2		1				3
	śmierci		1	1				2
	Razem	2	1	2				5
	Pozostała ilość klaczy w dniu 31/XII 1923 r.	28	18	15	33	1	7	102

Redaktor i Wydawca: M. RADWAN. Druk K. Kowalewskiego, Warszawa, Piękna 15.